

[Maisted.]

må ophøre med deres vognmandsforretninger, hvis de ikke går ind for DSBs forslag.

Det er en kendsgerning, at de offentlige DSB-medarbejdere får en lønforhøjelse. Er det derfor således, at dette »underskud« søges dækket ind bl. a. ved at lade private vognmænd, der arbejder for DSB, gå ned i løn?

Resultatet heraf bliver, at de private vognmænd må søge hjælp på bistandskontorerne, eftersom de ikke er berettiget til understøttelse, som følge af at de har sagt nej til at skrive under på en ny kontrakt.

Minister for offentlige arbejder *Kjeld Ole-sens* svar (22/7 77):

DSB har landet over indgået kontrakter med et antal vognmænd om udkørsel og afhentning af gods i DSBs stykgodssystem.

Kontrakterne bygger på et sæt kontraktregler, der er aftalt mellem DSBs generaldirektorat og Foreningen af DSB-vognmænd i Danmark.

I reglerne indgår bestemmelser om en form for pristalsregulering af betalingen og om revision af denne betaling.

Det konkrete betalingsgrundlag, som vognmanden arbejder på, aftales individuelt mellem DSBs driftsområde og den enkelte vognmand. Betalingen er ikke ens overalt, idet opgaverne varierer (bykørsel, landkørsel, små og store godsmængder).

Kontrakterne revideres og nyskrives fra tid til anden, og i den senere tid er en del kontrakter fornyet. Herved kan opstå både uændrede, nedsatte og i enkelte tilfælde forhøjede priser.

Det må være DSBs opgave at holde udgifterne til denne kørsel på et rimeligt niveau for på den ene side at begrænse udgiften og på den anden side sikre sig vognmandens loyale medarbejderskab.

Hvis en vognmand ikke er tilfreds, er der mulighed for behandling af sagen mellem den nævnte forening og DSB, ligesom en i kontrakten indarbejdet revisionsklausul kan bruges til rettelse af priser, der må siges at være forkerte.

DSB udtaler, at der indtil nu ikke har været prisproblemer, som ikke har kunnet løses ved forhandling mellem foreningen og DSB. DSB kan således ikke anerkende at have stillet ultimative krav.

Der kan efter det anførte godt være forekommet reduktioner på 5 pct., men så har der også været en rimelig grundelse for det.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (13/7 77):

»Vil landets vanskelige økonomiske situation medføre, at undervisningen af åndssvage børn vil blive forringet?«

(Spm. nr. 383).

Begrundelse.

Ifølge artiklerne i Politiken den 8. juli og Ekstra Bladet den 9. juli 1977 vil udlægningen af åndssvageforsorgen til amtskommunerne medføre helt uacceptable forringelser i undervisningen af åndssvage børn. Selv om samfundets evne svækkes i takt med samfundets dårlige økonomiske styring, bør dette ikke medføre, at også viljen til at beskytte de svageste hermed forsvinder.

Danmark bør kunne styres så sundt, at vi har råd til at undervise åndssvage børn på for-svarlig måde.

Socialminister *Eva Gredals* svar (26/7 77):

Hverken i Politiken den 8. juli 1977 eller Ekstra Bladet den 9. juli 1977 findes artikler om åndssvageforsorgens udlægning.

Uanset om der i øvrigt i pressen måtte være fremsat påstande om forventelige forringelser i undervisningen af åndssvage børn efter udlægningen, som i overensstemmelse med socialministeriets tidsplan skal finde sted pr. 1. januar 1980, kan det oplyses, at regeringen stedse har udtalt, at åndssvageforsorgens og den øvrige særfor-sorgs udlægning til amtskommunal (kommunal) regie ikke må medføre en sænkning af åndssvageforsorgens serviceniveau. Dette synspunkt ligger til grund for arbejdet i udlægningsudvalget, der afgav betænkning (nr. 781) den 18. juni 1976, og for gennemførelsesudvalget, der nu forbereder lovforslag om udlægningen. Ingen af de nuværende eller kommende ansvarlige myndigheder har taget afstand fra dette hovedsynspunkt.

Af *Alice Hedegaard* (DR) til justitsministeren (14/7 77):

»Kan ministeren bekræfte, at loven om, at personer, der ikke bor i Danmark, skal indhente justitsministeriets tilladelse for at kunne købe fast ejendom, er sat ud af kraft gennem den fortolkning, EF-Kommissionen anlægger af en kendelse af EF-domstolen afsagt i 1974, med grundlag i Romtraktatens artikel 52?«

(Spm. nr. 384).